

1. Ty jsi, Pa - ne, v kaž - dém chrá - mě,
 me - zi ná - mi do - mov máš,
 vě - ří - me a vy - zná - vá - me,
 že jsi Bůh a bra - tr náš.
 Ja - ko ty jsi jed - no v Ot - ci,
 kéž my všich - ni jed - no jsme,
 s jed - noť na - še spo - le - čen - ství
 v ži - vém tě - le cír - kve své.

2. Nejen chlebem člověk žije, / živ nás, Pane, slovem svým: /
 mrtvé křísí, uzdravuje, / zjasní v duši každý stín. / Chceme
 vyjít za tvým hlasem, / slovo v život uvádět, / aby každý tvor
 byl spasen, / celé lidstvo, celý svět.

3. Láska tvoje do krajnosti / rozdává se bratřím svým, /
 vlévá milost za milostí, / ruší dluhy starých vin. / Co my,
 hříšní, dát ti smíme? / Málo pojme lidská dlaň. / Sami sebe
 nabízíme, / všechno naše tvým se staň.

4. Při zázračném nasycení / utišil jsi lidský hlad, / také my
 jsme připravení / z tvého stolu pokrm brát. / Vejdí k nám
 a dej nám ožít / v síle svého života, / dej, ať září z dětí
 Božích / radost, láska, jistota.

5. Poslal jsi učedníky, / kam jsi toužil přijít sám, / přijmi,
 Ježíši, mé díky, / že i já jsem k dluhu zván. / Nepůjdeme
 domů sami, / tebe smíme bratřím nést. / Zůstaň, Pane, stále
 s námi, / buď nám světlem, cestou cest.

T: Jednotný katolický spevník, 1937 /

Kancionál. Doplněk, 1986 / Kancionál, 1988

m: Mikuláš Schneider-Trnavský, Jednotný katolický spevník, 1937 / 2018